

VAPOR ON THE HALF PLANET

ไอน้ำเกาะ บน ดาวเคราะห์ นี้ ครั้ง เสี้ยว

เรื่องจริงจากแม่ผู้ดูแลลูกออทิสติก
ด้วยตระหนักถึงความรักสุดชีวิตมานานกว่า 35 ปี และตลอดไป

มาเรียม เอ็มชานา

ไอน้ำเกาะ บนดาวเคราะห์ครึ่งเดียว
Vapor on The Half Planet

-มาเรียม เอ็มชานา-

ไอน้ำเกาะ บนดาวเคราะห์ครึ่งเดียว = Vapor on the half planet

ผู้เขียน มาเรียม เอ็มชานา

ราคา 250 บาท

สงวนลิขสิทธิ์ 2560

ห้ามลอกเลียนแบบไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้
นอกจากจะได้รับอนุญาต

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

มาเรียม เอ็มชานา.

ไอน้ำเกาะ บนดาวเคราะห์ครึ่งเดียว = Vapor on the half planet.--

เพชรบุรี : ไรเตอร์โซล, 2564.

142 หน้า.

1. สารคดี 2. ออทิสติก 3. การบำบัด 4. บันทึก I. ชื่อเรื่อง

895.918

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ : 978-616-93855-0-9

พิมพ์ครั้งที่ : 1

จำนวน : 3,000 เล่ม

บรรณาธิการ พิรญา กัญชบุตร
พิสูจน์อักษร วชิราพรรณ ศิริบูรณ์
ออกแบบปก อภิวรรณ พุ่มแย้ม
วาดภาพประกอบ เอ็งเอย (นามปากกา)
ออกแบบรูปเล่ม วรณีย์ พรหมทอง

สร้างสรรค์และจัดพิมพ์โดย

สำนักพิมพ์ไรเตอร์โซล (Writer Soul Publisher)

124 ม.6 ต.หนองจอก อ.ท่าช้าง จ.เพชรบุรี 76130 โทร. 092-619-1961

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท ออมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถ.บางกรวย - จงถนน ต.มหาสวัสดิ์

อ.บางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9222, 0-2449-9500-6

พิมพ์ที่

บริษัท ออมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

376 ถนนชัยพฤกษ์ แขวงตลิ่งชัน เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทรศัพท์. 0-2422-9000 โทรสาร. 0-2433-2742

**“It is easier to build strong
children than to repair
broken men.”**

-Frederick Douglass-

“การสร้างเด็กที่เข้มแข็งสักคน
ง่ายกว่าการทำให้ผู้ชายสิ้นหวัง
กลับมาเข้มแข็งได้ดังเดิม”

-เฟรเดอริค ดักลาส-

คำนิยม

ผมรู้สึกเป็นเกียรติและขอบคุณ “คุณมาเรียม” ที่ให้เกียรติผมได้เขียนคำนิยมสำหรับหนังสือเล่มนี้ ผมรู้จักกับ คุณมาเรียม ตั้งแต่เป็นนักศึกษาพยาบาล และผมปฏิบัติงานเป็นแพทย์ฝึกหัด เมื่อปี พ.ศ.2521 โดยผมมีหน้าที่สอนนักศึกษาพยาบาลตามที่ได้รับมอบหมาย เมื่อต่างจบจากหน้าที่แยกย้ายไปปฏิบัติงานแล้ว ผมได้พบคุณมาเรียมในวาระต่าง ๆ และรับทราบเรื่องราวชีวิตของคุณมาเรียมบ้าง แต่ผมมา “ได้รู้จักคุณมาเรียมมากขึ้นจากหนังสือเล่มนี้

ผมมีโอกาสรู้จัก รับทราบ และเข้าไปมีส่วนร่วมกับครอบครัวที่มีลูกเป็นออติสติก หลายครอบครัว บางครอบครัวก็ใกล้ชิดมาก บางครอบครัวก็เพียงแต่รับทราบ รู้จัก หรือให้คำแนะนำเท่านั้น หลายครอบครัวก็เรียนรู้เร็ว ยอมรับ พาลูกไปรับการบำบัดตั้งแต่เนิ่น ๆ “เด็กออติสติก” มีขนาดของอาการ หรือความพร่องแตกต่างกันหลากหลาย ส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่องปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้าง หรือสังคม หรือที่เรียกกันว่า มีสเปกตรัม (Spectrum)

ของภาวะออทิสติกต่าง ๆ กัน แต่สิ่งหนึ่งที่เป็นที่ยอมรับกันในปัจจุบัน คือการค้นพบภาวะนี้ตั้งแต่อายุน้อยเท่าไร ยังมีโอกาสพัฒนาให้อยู่ร่วมกับคนอื่น ๆ และสามารถใช้ศักยภาพที่ตนเองมีดำรงชีวิตได้อย่างมั่นคง และมีความสุขได้

หากใครได้มีโอกาสได้ชมภาพยนตร์ใน Netflix เรื่อง The Good Doctor ที่เป็นเรื่องราวของ ศัลยแพทย์ที่เป็นออทิสติก มีความสามารถทางการแพทย์ แต่เรื่องปฏิเสธสัมพันธ์กับคนรอบข้าง และสังคมมีปัญหาอยู่เนือง ๆ ภาพยนตร์เรื่องนี้คงต้องการสร้างความเข้าใจ และสื่อให้เห็นว่าเด็กที่มีภาวะออทิสติก มักมีศักยภาพพิเศษด้านใดด้านหนึ่งซ่อนอยู่ ถ้าเราค้นพบ และช่วยพัฒนาศักยภาพนั้น พร้อมกับมีผู้ที่เข้าใจช่วยประคับประคอง และพัฒนาเรื่องปฏิเสธสัมพันธ์ของเขากับคนรอบข้างก็จะช่วยให้เรื่องต่าง ๆ ผ่านไปได้ด้วยดีและราบรื่น

หนังสือเรื่อง **“ไอน้ำเกาะบนดาวเคราะห์ครึ่งเสี้ยว”** นอกจากจะทำให้เราเห็นถึง **“ความรักที่บริสุทธิ์”** รักที่ปราศจากเงื่อนไขของผู้เป็นแม่ที่ **“รักลูกสุดหัวใจอย่างแท้จริง”** เช่น คุณมาเรียม ก็ยังจะทำให้เราเข้าใจเด็กที่มีภาวะออทิสติกมากขึ้น

ประสบการณ์ที่สั่งสม และบทเรียนที่
กลั่นออกมาจากใจของคุณมาเรียนในหนังสือเล่มนี้
จะเป็นประโยชน์ทั้งต่อพ่อแม่ของลูกที่มีภาวะ
ออทิสติก และต่อทุกคนที่พบเห็นหรือต้องมี
ปฏิสัมพันธ์กับเด็กเหล่านี้ ให้เข้าใจเขาอย่างลึกซึ้ง
มากขึ้น เพื่อเราจะได้ช่วยกันสร้างเด็กเหล่านี้ให้
เป็น “พลโลก” ที่ได้ใช้ศักยภาพที่ตนเองมี ให้เกิด
ประโยชน์ทั้งต่อตนเอง และต่อสังคมต่อไป

ขอขอบคุณคุณคุณมาเรียน ที่นำเรื่องนี้มา
ถ่ายทอด แบ่งปันประสบการณ์และเรื่องราวชีวิต
ทั้งเรื่องออทิสติก และเรื่องครอบครัว ที่เป็นประโยชน์
สำหรับทุกท่าน การอ่านหนังสือเล่มนี้ ยิ่งทำให้เชื่อมั่น
อย่างปราศจากข้อสงสัยเลยกับคำกล่าวที่ว่า “สองมือ
แม่นี้ ที่สร้างโลก”

ด้วยความปรารถนาดีต่อคุณมาเรียน และ
เป็นกำลังใจต่อ ทุกครอบครัวที่มีลูกออทิสติก

นายแพทย์อุดม วาริทนันท์

อดีตศัลยแพทย์ประจำ

โรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก

อดีตผู้อำนวยการ

โรงพยาบาลรัตนเวช พิษณุโลก

คำนิยาม

หนังสือเล่มนี้ เริ่มต้นจากความรักของแม่ ความรักที่บริสุทธิ์ ความรักที่ไร้เงื่อนไข ที่ตัวยผู้มุ่งมั่น ทำทุกอย่าง เรียนรู้ศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการดูแลลูกที่ได้ชื่อว่าเป็นเด็กพิเศษและครอบครัว เธอสั่งสมประสบการณ์ที่มีทั้งน้ำตา รอยยิ้ม และเสียงหัวเราะ จนเกิดเป็น **“เส้นทางของวีรสตรี”** ที่เชื่อว่ามาเยือนคนนี้ เธอถอดรหัสความสำเร็จออกมา แบ่งปันคนที่มีปัญหาแบบเดียวกัน จนเธอได้ก่อตั้ง ชมรมผู้ปกครองบุคคลออทิสติกจังหวัดแพร่ ขึ้นมา ด้วยความมุ่งมั่นที่จะช่วยเหลือแบ่งปันทำให้เธอพบว่า ยังมีอีกหลายครอบครัวที่ยังก้าวข้ามปัญหานี้ไม่ได้ พวกเขายังไม่ได้มองลูกเป็นของขวัญ ไม่ได้มองลูกเป็นคนพิเศษจริง ๆ บางครอบครัวก็ยังทำใจ ยอมรับไม่ได้ งานเขียนชิ้นนี้เป็นเสมือนอาวุธให้ เธอได้ใช้ในการแบ่งปันเรื่องราว แบ่งปันบทเรียน ออกมาได้อย่างน่าประทับใจไปสู่ผู้คนที่มากขึ้น

หนังสือเล่มนี้ ไม่ได้เหมาะสำหรับครอบครัว
ที่มีเด็กพิเศษเท่านั้น ทุก ๆ ครอบครัวควรมีหนังสือ
เล่มนี้ เพราะเป็นหนังสือที่จะคอยย้ำเตือนพ่อแม่
ผู้ปกครองว่า ความเชื่อมั่นที่เรามีต่อลูก คือสิ่งจำเป็น
ที่จะช่วยให้ลูกของเราเติบโตเป็นคนที่มีความหมาย เป็น
คนดีของสังคมได้ ดังคำพูดที่ว่า “จงพูดกับลูก ปฏิบัติ
กับลูก รวบรวมว่าเขาเป็นคนที่เก่งที่สุด ฉลาดที่สุด
ดีที่สุด เป็นอัจฉริยะที่สุด แล้วลูกของเราจะเป็น
ทุกอย่างที่เราพูด”

ดิฉันรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้แนะนำ
หนังสือที่ทรงคุณค่าเล่มนี้ให้คุณได้นำเนื้อหาสาระมา
ก่อให้เกิดประโยชน์ในชีวิต เพราะเราทุกคนคู่ควรกับ
ความสุขความสำเร็จที่เริ่มต้นจากสถาบันครอบครัว
ขอบคุณมากค่ะ

กมลกร นาจันหอม (โค้ชปาน)

โค้ชนักบำบัดและนักพัฒนาศักยภาพบุคคล

คำนิยาม

“ไอน้ำเกาะบนดาวเคราะห์ครึ่งเสี้ยว” เป็นเรื่องราวของครอบครัวเด็กออทิสติกครอบครัวหนึ่ง เมื่อนึกถึง “น้องหนูม” ภาพของเด็กผู้ชายผมมสูง สนใจเรื่องแสมป์เทรียญและธนบัตร จะผุดขึ้นพร้อม ภาพของผู้หญิงรูปร่างเล็ก ใส่แว่น แต่งตัวเรียบง่าย นั่นคือภาพคุณแม่ น้องหนูมผู้ซึ่งมีความทุ่มเทให้ลูก อย่างสุดกำลัง เธอผู้พบเรื่องราวอันแสนเจ็บปวดแต่ไม่เคยยอมแพ้

เมื่อสามสิบกว่าปีก่อน โรคออทิสซึมยังไม่เป็นที่รู้จักกันแพร่หลายเหมือนทุกวันนี้ สถานบำบัดรักษา มีเพียงไม่กี่แห่ง นอกจากความตั้งใจของพ่อแม่ที่จะ ดูแลช่วยเหลือลูกแล้ว ยังต้องอาศัย “ความพยายาม ความอดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคใด” เฉกเช่น คุณแม่ น้องหนูม ได้เผชิญ วันนี้เธอได้รวบรวมเรื่องราว ที่พร้อมจะแบ่งปัน ซึ่งเรื่องราวของเธอจะเป็นกำลังใจ ในการก้าวต่อไปให้กับครอบครัวอื่น ซึ่งมีลูกเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษอื่น ๆ ได้

วัชรา อินโสม

นักจิตวิทยา โรงพยาบาลรามารามธิบดี

คำนิยม

“เพื่อลูก!”

ดิฉันจำได้ดี ในวันที่ผู้เขียนก้าวเข้ามาในห้องเรียนวันแรก ดิฉันถามว่า อะไรทำให้ผู้เขียนตัดสินใจเรียนเอ็นแอลพี (NLP - Neuro Linguistic Programming) ผู้เขียนตอบคำเดียวว่า “เพื่อลูก!”

ความเจ็บปวดของผู้ปกครองน้อง ๆ ที่เป็นออทิสติก หากไม่ได้ผลจួយเองคงยากจะเข้าใจ ทั้งการถูกปฏิเสธจากสังคม การถูกเลือกปฏิบัติ ค่าใช้จ่ายมหาศาลในการบำบัด และอุปสรรคที่ใหญ่ที่สุด คือการยอมรับความจริงว่า “ลูกมีอาการ”

หนังสือเล่มนี้ สะท้อนทุกบทตอนของ “นักสู้” ที่ทำได้ “ทุกวิถีทาง” เพื่อลูก

“ทุก ๆ หน้ากระดาษ บีบหัวใจ ลุ้นระทึกไปกับการเดินทางของครอบครัวนี้ สุขทุกข์เศร้า ชีวิตไม่เคยปราณีใคร หรือลงโทษใครเป็นพิเศษ หากแต่มีเพียงบางคนเท่านั้น เรียนรู้ เด็บโต ไร้แรงต้าน และพร้อมเผชิญทุกสถานการณ์ที่ชีวิตจัดมาด้วยความสงบ”

การเรียนรู้และประสบการณ์ของผู้เขียน ไม่เพียงเป็นประโยชน์ต่อผู้ปกครองฮิสติกยังเป็น ประโยชน์กับทุกคนที่กำลังเผชิญสถานการณ์ ในชีวิต ทั้งนอกบ้าน การงาน จนถึงในบ้าน และ ในมุ้ง หนังสือเล่มนี้ จะเติมกำลังใจ ปลั่ง และเคล็ดวิธี การให้คุณผ่านมรสุมร้ายอย่างมีสติ

ดิฉันรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่ง ที่ได้มีโอกาส เขียนคำนิยมให้กับหนังสือที่งดงาม เปี่ยมพลังชีวิต เช่นนี้ ขอขอบคุณผู้เขียน ที่ตัดสินใจสร้างสรรค์งานชิ้น นี้เพื่อประโยชน์ของคนจำนวนมากมาย

สุดท้าย ขอเป็นกำลังใจและยื่นหยัดให้กับ ผู้เขียนและครอบครัว รวมถึงทุกท่านที่กำลัง “เผชิญ” ชีวิตและ “เลือก” จะรับผิดชอบกับความสุขความทุกข์ และทุกเหตุการณ์ต่อจากนี้ไป

วรดาภา ธิดาราชพัชร

Board Certified NLP Trainer, ABNLP

นายกสมาคมเอ็นแอลพีไทย

คำนิยม

เคยคิดอยู่ในใจว่าคุณแม่มาเยือน ทำใจได้
อย่างไรหนอในช่วงเวลาที่ผ่านมา กับการสูญเสีย
ลูกคนโต และยังเข้มแข็งมาก ในการดูแลน้องหนุ่ม
หนุ่มน้อย แรงเยอะ ที่คาดเดาพฤติกรรมไม่ได้ ทั้งยังมี
ปัญหาจุกจิก การทำมาหากิน หน้าที่การงาน

สุดท้ายทุกอย่างก็ผ่านไป แต่ละวัน ๆ เพียงแค่
ทำปัจจุบันให้ดี มีสติ เหมือนในหนังสือ แต่ละวัน
แต่ละปี ที่คุณแม่เขียน

“คุณแม่อาจเล็กระจ้อยร่อย เป็นเพียงละออง
ไอน้ำ บนดาวเคราะห์ครึ่งเสี้ยว” แต่ก็นำความชุ่มชื้น
ทำให้ชีวิตบนดาวเคราะห์ครึ่งเสี้ยว นั้น ให้ดำรงอยู่ได้

ด้วยความเข้าใจ และเห็นใจอย่างลึกซึ้ง

กรรณิการ์ ลิปตพัลลภ

อดีตนักวิจัย โรงพยาบาลรามามาธิบดี

คำนิยาม

ไอน้ำเกาะ บนดาวเคราะห์ครึ่งเสี้ยว
ดาวดวงเดียว ที่ไม่เคยได้ตามหวัง
ดาวดวงที่ ดำรงได้ ด้วยพลัง
ด้วยกำลัง แม่มาเรือน เอ็มชานา

แม่มาเรือน...

คือไอน้ำ ที่หล่อเลี้ยง ทุกดาวเคราะห์
คือไอน้ำ ที่กักเซาะ ทุกขวากหนาม
คือไอน้ำ ที่ปกป้อง ทุกโมงยาม
คือไอน้ำ ที่ผู้ตาม ชื่นฉ่ำใจ

นายแพทย์โยเซฟ ซือเพียรธรรม
อดีตอาจารย์ ภาควิชากุมารเวชศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี
มหาวิทยาลัยมหิดล

คำนำสำนักพิมพ์

ความรักที่งดงามมิใช่เพียงความรักที่ไร้อุปสรรค แต่ความรักที่งดงาม คือ การยินดีในสิ่งที่เข้ามาทำให้ชีวิตของคนนั้นเติบโตขึ้น การเรียนรู้ที่จะเติบโตอาจต้องใช้ระยะเวลา ใช้ความเมตตาที่มีต่อกัน ในฐานะเพื่อนมนุษย์ และไม่ว่าเขาคนนั้นจะเข้ามาในสถานะไหน เพื่อนญาติพี่น้องสามีหรือลูก การมอบสิ่งที่ดีต่อกันจึงเป็น น้ำทิพย์ชโลมใจ **“โดยเฉพาะ น้ำทิพย์ที่หยดลงตรงหัวใจของลูก” “การเฝ้ามองเห็นลูกรักพัฒนาไปทีละขั้น ๆ”** สิ่งนั้น คือ ความอบอุ่นใจของผู้เป็นแม่และลูก ตั้งแต่แม่เป็น 3 ฐานะของลูก 1) แม่เป็นพรหมของลูก 2) แม่เป็นบูรพาจารย์ของลูก และ 3) แม่เป็นอรหันต์ของลูก”

“แม่ จึงเป็นยารักษาใจที่ดีที่สุดสำหรับลูก” ไม่ว่าลูกนั้นจะสมประกอบหรือไม่สมประกอบในสายตาผู้ใด แต่ลูก คือ **“สิ่งที่สมบูรณ์ที่สุดในใจของแม่”** รักแท้ของแม่จึงไม่ใช้เวลาในการดูใจ แต่เป็นรักที่ไม่มีเงื่อนไขตั้งแต่ต้น รักสม่ำเสมอและตลอดกาล

หนังสือเล่มนี้ จึงเป็นสารคดีที่ยอดเยี่ยม
อีกเล่มที่ผู้เป็นแม่ และผู้เป็นลูกทุกคนต้องอ่าน

พริญา กัณฑบุตร (ครูเจี๊ยบ)

สำนักพิมพ์ไรเตอร์โซล

(Writer Soul Publisher)

คำนำผู้เขียน

ฉันเขียนหนังสือเล่มนี้ ในขณะที่อายุของฉัน **“63 ปี”** ฉันหวังเพียงว่า อยากส่งความปรารถนาดีให้กับทุกคนที่ต้องการ **“การเปลี่ยนแปลง”** โดยไม่คิดว่าสิ่งที่ได้รับตลอดที่ผ่านมา นั้นเป็นการเสียเวลา แต่ในทางกลับกันฉันคิดว่า สิ่งนั้น ๆ **“เป็นคุณค่าของชีวิต”**

ความตั้งใจถอดบทเรียนชีวิตในครั้งนี่ เป็นการดูแลลูก **“ออทิสติก”** มาจนถึงวัยผู้ใหญ่ ซึ่งตอนนี้เขาอายุ 35 ปี แล้ว ฉันอยากให้ผู้คนได้รับรู้ว่าทุกวันเวลา คือ **“การสร้างความรักที่ไร้กฎกติกาต่อกัน”**

ฉันขอส่งกำลังใจ และมีความรู้สึกที่ดี มีความหวังว่าคนที่เดินผ่านมาก่อนก็สามารถใช้ชีวิตอย่างมีความสุขได้ในสังคมนี้

“ฉันยอมรับ” และเรียนรู้ตัวตนในการผ่านเหตุการณ์นี้ ซึ่ง **“ฉันเองก็เป็นคนธรรมดา”** ที่มีทั้ง **“ด้านบวกและด้านลบ”**

และสิ่งที่คนทั่วไปอาจมองเห็นว่าเป็นภาระ
ต่อผู้ดั้นรนเพื่อลูก ที่จริงแล้วมันเป็น **“สัญชาตญาณ
ของความ เป็นแม่”** เป็นการยืนยันว่า **“ไม่ว่าแม่
คนไหนก็ทำได้”** เพราะความรักของแม่ที่มีต่อลูก
“ไม่แตกต่างกัน”

จงเชื่อมั่นในศักยภาพของลูก **“ว่าจะเป็นไปได้
ในแบบที่เขาอยากเป็น”**

มาเรียม เอ็มชานา

คำขอบคุณ

“ขอบคุณ” พ่อกับแม่ ผู้ให้กำเนิด และเลี้ยงดู โดยการถ่ายทอดความสามารถ และคุณค่าในการใช้ชีวิตที่ยืนบนขาตัวเองอย่างมั่นคง

“ขอบคุณ” ครอบครัว ลูกและสามีที่รัก ที่ให้การสนับสนุนทุกเรื่อง ให้การดูแลเอาใจใส่ ให้กำลังใจ กำลังกาย และกำลังทรัพย์ เพื่อความฝันในการทำ **“หนังสือประสบความสำเร็จ”**

“ขอบคุณ” คุณครูเจี๊ยบ (พีรญา ภัณฑบุตร) แห่งโรงเรียนนักเขียนและสำนักพิมพ์ไรเตอร์โซล (Writer Soul) ผู้จุดประกายความฝัน ในการเป็นนักเขียน และช่วยขับเคลื่อนทุกวิถีทางให้เกิดหนังสือเล่มนี้ขึ้นมาด้วย **“หัวใจของครูที่แท้จริง”**

“ขอบคุณ” ผู้คนที่ผ่านเข้ามาในชีวิต

“ขอบคุณ” ทุกเหตุการณ์ ทุกประสบการณ์ที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ เกิดแรงบันดาลใจ

“ขอบคุณตัวเอง” ที่ให้โอกาสตนเองได้ลงมือทำอย่างตั้งใจ ทำได้อย่างลื่นไหล และให้ **“ผลลัพธ์ที่งดงามกับโลกใบนี้”**

มาเรียม เอ็มชานา

สารบัญ

01	“เราส่งสัญญาณคุยกัน”	23
02	“เสียงสวรรค์ที่ฉันรอคอย”	29
03	“คุณหอมคะเขาจะเติบโตได้ เหมือนเด็กทั่วไปไหมคะ”	41
04	“หลับเถิดหนาแก้วตาดวงใจ”	53
05	“ความในใจถึงพี่น้อง”	63
06	“หัวใจที่แตกสลาย”	67
07	“ไร้เงาของสามี”	75
08	“ลูกที่ทำให้โลกของฉันงดงาม ตลอดไป”	89
09	“โลโก้”	97
10	“ผมไม่อยากเป็นแบบนี้ครับแม่”	111
11	“บรรยากาศที่หนาวเหน็บ” ประวัติผู้เขียน	127 139

22 ไอน้ำเกาะ บนดาวเคราะห์ครึ่งเดียว = Vapor on the half planet

บทที่ 1

“เราส่งสัญญาณคุยกัน”

“ตั้งแต่วันที่รู้ว่ามิเจ้าเข้ามาในชีวิต” แม่บอก
ไม่ถูกว่ารู้สึกอย่างไร

“มันสับสนอลหม่านกับปัญหาเสมือนไม่ได้
เป็นอารมณ์ที่น่าตื่นเต้นดีใจ” ที่จะมีคนใหม่เข้ามา
ในชีวิต

“ในทางกลับกันเกิดความสับสน สั้นไหว
และหวาดกลัว” นั่นอาจจะเป็นกระบวนการปรับตัว
ปรับใจของร่างกายและอาจใช้เวลาไม่นาน

เมื่อ “สัญชาตญาณของความเป็นแม่
แผ่ขยายไปทั่วทุกอณูของร่างกาย”

ความรู้สึกก็ปรับเปลี่ยนไป ฉันรู้สึกดีใจที่
ฉันไม่ได้อยู่ตัวคนเดียวอีกแล้วนะ มีใครบางคนให้
พลังใจกระตุ้น พลังทางกายตลอดเวลา แม้ในช่วงที่
ฉันคุยกับคุณหมอถึงตรรกะทางการแพทย์ต่าง ๆ มี
ความรู้สึกกดดันเหมือนถูกผลักออกไปจนใกล้ปากเหว

“ใจมันสะท้อน สะอื้นในอก”

“ฉันไม่มีวันทำร้ายลูก”

“ในตอนนั้นสติฉันหลุดหายไปชั่วขณะ”
“มีความอ้ออึ้งอย่างหนัก”

แต่ฉันได้รับสัญญาณอะไรบางอย่าง เมื่อเราทั้งสอง “ส่งสัญญาณคุยกัน” ฉันจึงรู้สึกอบอุ่นขึ้นมาที่กลางอก มันไม่ได้เป็นภาษาพูด แต่เป็นภาษาความรู้สึกที่อ่อนโยน ละมุน อบอุ่น อย่างอธิบายไม่ได้ เป็นสัญญาณว่า “ประเดี๋ยวเจอกันนะ” แม่รู้แล้วว่าลูกคือสิ่งล้ำค่าของแม่ เราจะอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข และมีสุขภาพที่แข็งแรงสมบูรณ์ที่สุด

นี่คงเป็นประสบการณ์แห่งการตระหนักรู้ครั้งแรกที่ผู้เป็นแม่อย่างฉันได้รับ มีความเปลี่ยนแปลงภายในที่รู้สึกได้ทันที เช่น การตัดสินใจด้วยตัวเอง เมื่อคุณหมอบอกว่า

“จะหยุดการตั้งครรภ์หรือไม่”

ซึ่งปกติจะตัดสินใจเรื่องใหญ่แบบนี้ ต้องมีพ่อแม่ พี่ น้อง ญาติมิตร และสามีช่วยตัดสินใจ เพราะโดยส่วนตัวของฉันเป็นคนไม่เชื่อมั่นในตัวเอง ชักลัวทุกอย่างต้องมีคนมาช่วยร่วมรับผิดชอบ

แต่คราวนี้ ฉันเด็ดเดี่ยวมากและรู้สึกดีใจ ปีติอย่างบอกไม่ถูก “ขอบคุณนะจ๊ะลูกรัก” ที่ทำให้แม่เข้าใจตัวเองในช่วงพริบตา เจ้าช่างสอนแม่ให้เสมือนเป็นคนใหม่ “ลูกได้ประทับใจรักแท้กลางใจแม่แล้ว”

“เจ้าตัวน้อยของแม่” คือรักแท้ของใจแม่ไม่หวังสิ่งใดขอแค่ให้เจ้าเป็นเด็กดี แม่จะยืนอยู่ตรงนี้ เผื่อมองวันที่เจ้ามีเส้นทางที่ดีและเติบโตใหญ่ แม่เชื่อว่าเจ้าจะมีความสามารถทุกอย่างที่จะทำให้ตัวเองมีชีวิตที่ดี และมีความสุขตลอดการเดินทางของเรา

“จิตเดิมแท้ไม่มีวันดับสูญ คือหนึ่งชีวิตที่เป็นปัจจุบันเสมอ เป็นมากกว่านานารูปแบบของชีวิตที่ล้วนแต่มีเกิดมีดับ และยังอยู่ลึกเข้าไปข้างใน เป็นแก่นที่มองไม่เห็นและไม่สามารถทำลายได้

คุณสามารถเข้าถึงได้เดี๋ยวนี้ เพราะมันอยู่ลึก ๆ ในตัวคุณ เป็นธรรมชาติที่แท้จริงของคุณ แต่อย่าให้ใจคิดสอดหามัน อย่าพยายามเข้าใจมัน คุณจะสัมผัสมันยามที่จิตนิ่งพอ

เมื่อจดจ่อเต็มที่ กับจิตปัจจุบันตระหนักถึงมันอีกครั้งและคงความรู้สึกนั้นไว้ นั่นคือการตื่นรู้”

มาร์ค อัลแลน

บทที่ 2

“เสียงสวรรค์ที่ฉันทรรอคอย”

“อู๊ว” “อู๊ว” “เสียงสวรรค์ที่ฉันทรรอคอย” อย่างใจจดใจจ่อ ตลอด 30 นาทีที่ผ่านมา ความเป็นแม่ของฉันทแผ่ซ่านไปตามสารสื่อประสาทที่อาบทั่วร่างกาย หลับตาลงอย่างเป็นสุข มีน้ำตาอาบแก้มไหลเป็นทางจนหมอนเปียกชื้น

“การผ่าตัดทำคลอดผ่านไปอย่างรวดเร็ว” เป็นความปิติอิ่มเอมใจ ทำให้ฉันทรู้สึกปลอดภัย โปรงโล่งสบาย ปลดเปลื้องความรู้สึกผิดในใจที่บอกใครไม่ได้ไปจนหมดสิ้น

“เจ้าตัวน้อยของแม่ถูกวางแนบ นอก”

คุณหมอตัดสายสะดือที่สร้างสายสัมพันธ์สองเรานันทพยายามยกศีรษะให้สูงขึ้น เพื่อจะได้เห็นหน้าเจ้าซัด ๆ ทันทีที่เห็นใบหน้าอ้วนกลม ที่เต็มไปด้วยไซส์ขาวสวยใยรักของเราก็ก่ประสานถักทอกันคล้ายใยแมงมุม เป็นหนึ่งเดียวกันทันทีสุขสันต์ใจเหลือเกิน